

תת"ע 1870/11/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל חלפו לדום

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1870-11-13 מדינת ישראל נ' לדום
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל חלפו לדום

הנאשמים

הכרעת דין

כפי שהבהרתי היום עת סיימתי לשמוע את סיכומי הצדדים בפני, אני מורה על זיכוי של הנאשם בפרשה זו מכל אשמה ולהלן נימוקי להחלטה זו:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו התנהגות של הפרעה לתנועה בניגוד לתקנה 21 (ב)(3) בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. (להלן - בתקנות).

עת השיב הנאשם לאישום, הסביר הוא כי אכן עצר את רכבו בהיותו נהג מונית כדי להוריד נוסעת ובמהלך עדותו בפני אף הסכים כי עת עצר להורדת הנוסעת (לדקות ספורות) שמע צפצוף של רכבים אחרים מאחוריו.

בנסיבות אלה אין כל מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם עצר את מוניתו בדרך עירונית כדי להוריד נוסעת באופן אשר יצר עיכוב או הפרעה לתנועה.

בתשובתו לאישום וכן בסיכומיו טען כי מאחר והמדובר ברכב מסוג מונית, התנהגותו מותרת על פי חוק ואינה מהווה עבירה על החוק.

המדינה בסיכומיה טענה כי בהתאם להוראת החיקוק שבכתב האישום אסורה כל הפרעה או עיכוב לתנועה בין אם המדובר במונית ובין אם ברכב אחר.

דין והכרעה -

עמוד 1

תקנה 21 (ב)(3) בתקנות קובעת:

"כל עובר דרך חייב להתנהג באופן שלא יפריע את התנועה ולא יעכבנה"

לעומת זאת, תקנה 76 (ב) באותו החוק קובעת כך:

"נוהג במונית רשאי לעצור לאיסוף נוסע או להורדתו בקטע דרך עירונית, גם אם הוצב בו תמרור

433 או 818 למעט בתחום תחנת אוטובוס"

המשמעות הפרקטית של החוק כי היא למרות שעיקב התנועה או הפרעה לה אסור על משתמשי הדרך, ביחס למוניות יצר המחוקק החרגה.

נוהג מונית רשאי לעצור (ולא לחנות) רכבו לצורך איסוף או הורדת נוסע ככל שהמדובר בדרך עירונית גם אם המדובר במקום שנאסר על פי חוק לעצירה או חנייה (למעט בתחנת אוטובוס שם ההחרגה אינה חלה).

יוצא כי נהג מונית רשאי לעצור לצורך הורדת או העלאת נוסע בכל מקום המוגדר כדרך עירונית ואינו תחנת אוטובוס.

אין המדובר בפרשנות של בית המשפט אלא בהוראת חוק מפורשת של המחוקק.

הנאשם במקרה דנן הינו נהג מונית אשר עצר בדרך עירונית שאינה תחנת אוטובוס לצורך הורדת נוסעת.

לאחר שעצר, נוצר עיכוב לתנועה לפרק הזמן בו עצר.

מאחר ועצירתו של הנאשם במיקום זה מותרת על פי החוק ומאחר והמחוקק התיר עצירה של מונית גם במקום האסור לחנייה או לעצירה לכלי רכב אחר (למשל בסמוך לסימון אדום לבן), ברור על פניו כי לקח המחוקק בחשבון אפשרות של עיכוב התנועה כתוצאה מהחרגה זו.

כל פרשנות אחרת לא תאפשר את יישום תקנה 76(ב) ע"י נהגי המונית.

סימון אדום לבן, סומן כך מתוך הכרה כי חנייה או עצירה שם עלולה ליצור הפרעה לתנועה ובכל זאת התיר זאת המחוקק לזמן קצר זאת מתוך הבנת האיזון שבין ההפרעה הקצרה לתנועה אל מול הצורך לתת לנהגי המונית אפשרות להתפרנס ולהסיע נוסעים בנוחות למחוז חפצם המדויק.

מאחר וגם אם דעתו של בית המשפט אינה נוחה מהמצב בו מוניות יעכבו מפעם לפעם את התנועה כדי להוריד או להעלות נוסע, המדובר בהחלטה של המחוקק ועד שישוב החוק, הצדק עם עמדת הנאשם.

אני קובע כי אין בהתנהגות הנאשם בפרשה זו משום עבירה על החוק.

אני מחליט לזכות את הנאשם מכל אשמה.

עמוד 2

עותק מהחלטה זו ישלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ד, 23 ינואר 2014, במעמד הצדדים